

твоа, позчєніє моє єсть, ѿ совѣти мои ѡправданіа
 твоа. Прилпє земли дѡша моа: живї ма по словесї
 твоємѡ. Пѣти моа возвѣстїхз, ѿ оуслышалз ма
 єси: научї ма ѡправданїемз твоїмз. Пѣть ѡправда-
 нїй твоїхз вразѣмї ми, ѿ поглѣмлюса вз чѡдесѣхз
 твоїхз. Воздрема дѡша моа ѡ оубнынїа: оутвердї
 ма вз словесѣхз твоїхз: Пѣть неправды ѡстави ѡ
 менє, ѿ законмз твоїмз помїлѡй ма. Пѣть истины
 ѿзболїхз, ѿ сѡдбы твоа не забыхз. Прилѣпїхса
 свидѣнїемз твоїмз Гдї, не посрамї менє. Пѣть за-
 повѣдей твоїхз текѡхз, єгда разширилз єси сѣрдце
 моє. Законоположї мнѣ Гдї пѣть ѡправданїй твоїхз,
 ѿ взышѡ ѿ вѣнѡ: Вразѣмї ма, ѿ ѿспытаю законз
 твої, ѿ сохраню ѿ всѣмз сѣрдцемз моїмз. Наставї
 ма на стезю заповѣдей твоїхз, ѿкѡ тѣю восхотѣхз.
 Приклонї сѣрдце моє ко свидѣнїа твоа, а не вз ли-
 хоймство. ѡвратї ѡчи мои єже не видѣти свѣты:
 вз пѣти твоємз живї ма. Постаवї рабѡ твоємѡ слѡ-
 во твоє вз страхз твої. ѡимї поношенїє моє єже
 непшєвахз: ѿкѡ сѡдбы твоа благи. Сє возжелѡхз за-
 пшєвдї твоа: вз правдѣ твоєй живї ма. ѿ да прї-
 ѡдетз на ма мїлость твоа Гдї, спасенїє твоє по
 словесї твоємѡ: ѿ ѡвѣщаю поношающымз мї слѡво,
 ѿкѡ оуповахз на словеса твоа. ѿ не ѡимї ѡ оустз
 моїхз словесє истинна до сѣла, ѿкѡ на сѡдбы твоа
 оуповахз: ѿ сохраню законз твої вѣнѡ, вз вѣкз ѿ вз
 вѣкз вѣка. ѿ хождѡхз вз широтѣ, ѿкѡ запшєвдї
 твоа взыскахз: ѿ глаболѡхз ѡ свидѣнїихз твоїхз
 предз царї, ѿ не стыдѡхса: ѿ побѡхса вз заповѣ-
 дєхз твоїхз, ѿже возлюбїхз сѣлѡ: ѿ воздвигохз рѡ-
 цѣ мой кз заповѣдемз твоїмз, ѿже возлюбїхз, ѿ